

UITLEG

30 november 2021

Elke keer kopen we er twee en elke keer komt er één te gaan na een maand of zes, zeven. Dat betekent dat de overlevende het enkele jaren alleen verder doet. Een mogelijke oorzaak hiervoor hebben we nog steeds niet gevonden, ondanks alle mogelijke inspanningen. De overlevende neemt haar verantwoordelijkheid en bezorgt ons – in normale omstandigheden – elke dag een vers exemplaar, kant en klaar. In ruil daarvoor wordt ze goed verzorgd, krijgt ze eten en drinken en de nodige aandacht. Die wordt vergezeld met een mijns inziens verdienstelijke poging tot dialoog in haar eigen taal, waar de burens – hoofdschuddend naar ik vermoed – naar zitten mee te luisteren.

Ik betrap mezelf er op dat die aandacht fel verzwakt is sinds ze is uitgelegd. Het gure weer zit daar zeker ook voor iets tussen, maar de status van onze kip is in elk geval ferm gedaald, van producent tot verwerker van eetbaar keukenafval en consument van graan – tot einde levensduur.

Even schiet mij een doembeeld door het hoofd: wanneer ik binnen x jaar op pensioen ga; alles heb uitgelegd aan wie het wilde horen en mijn betaalde arbeidsprestaties worden beëindigd, wacht mij dan ook hetzelfde lot: gereduceerd tot getolereerde consument tot ik voorgoed ben uitgekakeld?

Maar zover zijn we nog niet, er valt nog heel wat uit te leggen.

De energietransitie, waar we nu volop in zitten, is een complex gegeven en vraagt heel wat toelichting. We moeten deze ingewikkelde overgang telkens opnieuw uitleggen aan het brede publiek. De voortdurende kip- of ei discussie tussen de diverse beleidsniveaus over deze materie zorgt alleen voor meer verwarring, zodat de doorsnee mens dit vaak ervaart als een onontwaaarbaar klunten, het niet meer snapt en dreigt eieren voor zijn/haar geld te kiezen.

Vanuit het beleid wordt dan gesteld dat er 'geen draagvlak voor is'. Tja, draagvlak is nu net iets waar we met zijn allen moeten aan werken. Verantwoordelijk beleid is niet alleen durven keuzes maken – ook al zijn die op het domein van energie al veel te lang naar voor geschoven – maar is evengoed die keuzes consequent en op alle niveaus te durven uitleggen.

Bedrijven die b.v. een nieuw windpark ontwikkelen steken enorm veel tijd en energie in het uitleggen van het project aan omwonenden. Dergelijke projecten zijn een ingrijpend gebeuren voor de nabije omgeving en vragen de nodige toelichting. Mensen zitten met de vraag: leg het ons uit, vertel ons wat er gaat gebeuren en wat dit betekent voor ons. Er wordt heel zwaar geïnvesteerd in het bieden van antwoorden op die vragen. En in de opbouwfase of bij de realisatie van het project, worden de mensen nog eens uitgenodigd voor een bedrijfsbezoek of een barbecue of kunnen schoolkinderen er kennismaken met

hernieuwbare energie. Zo wordt een stevig draagvlak gebouwd.

Eén van de redenen waarom politici worden verkozen is omdat ze het goed kunnen uitleggen. Dat is helemaal prima. We hopen dan ook dat ze dit talent zullen gebruiken om het aan een brede bevolking, op elke plaats waar ze komen, te duiden waarover het hier gaat. Het zou bijzonder leuk zijn als er dan ook duidelijk uitgelegd wordt waar we vóór zijn, want waar men tegen is heeft men al genoeg gehoord.

We kunnen bijzonder teleurgesteld zijn over de zoveelste flop van een klimaattop, maar als aan de basis nog niet uitgelegd wordt dat het hier gaat over cruciale keuzes voor onszelf, onze kinderen en kleinkinderen, dan gaat het in Glasgow of in Sharm El-Sheikh ook niet lukken.

Dus, zolang we kunnen kakelen is het alle hens aan dek om dit ei gelegd te krijgen!

Bart Bode